

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Τὰ φθινόπωρον ἦλθεν· ἂν ἀπέμεινε κανεὶς τέττιξ εἰς τοὺς ἀγρούς, τὸ διαλαλεῖ μὲ τὴν μονότονον φωνὴν του καὶ τὸ λέγουν ἀπὸ τὰς στέγας μὲ φλύαρον τερτίσμα οἱ νεωστὶ ἐκκολαφθέντες νεοσοὶ τῶν ἐτοιμαζομένων πρὸς ἀποδημίαν χελιδόνων. Τὰ δώματα τῶν οἰκιῶν κοκκινίζουσιν ἀπὸ τὸν ἀποξηραίνόμενον ἐντὸς πινακίων ἄφθονον πολτὸν τῆς ντομάτας, ὃν προετοιμάσαν διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ χειμῶνος αἱ προνοητικαὶ οἰκοδέσποιναί. Γίνεται ἤδη λόγος περὶ τοῦ μούστου, τῆς εὐεργετικῆς ὁμοιοκαταληξίας εἰς ἣν καταφεύγουσιν τὰ ἔμμετρα φύλλα, ὅσας προέκειται περὶ τοῦ Αὐγούστου. Τὰ πλυνόμενα βαρέλια τῶν οἴνοπωλῶν ἐμποδίζουσιν εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν κυκλοφορίαν, τὴν νύκτα δὲ ἀναδίδονται ἀφθόνως αἱ ὑπόγειοι εὐωδίαί τῶν ἀθηναϊκῶν ὁδῶν καὶ ἀναπτύσσονται ἐν τῇ πρώτῃ ὕγρασίᾳ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τὰ ποικίλα νοσογόνα σπέρματα. Τοὺς καταλόγους τῶν ὄψων τῶν ξενοδόχων τοῦ Φαλήρου διεδέχθησαν οἱ παρὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἰδιωτικῶν λυκείων καὶ ἐκπαιδευτηρίων δημοσιευόμενοι κατάλογοι τῆς παμμιγοῦς σοφίης τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκόντων. Οἱ Ἀθηναῖοι ἤρχισαν νὰ ἐνθυμῶνται μετὰ φρίκης τὸ ἐρείπιον τοῦ χειμερινοῦ θεάτρου, τὸ ἀπκίσιον ἀνάκτορον τῆς περιπνευμίνιας, ὅπου ἡ ἀνάγκη πιθανὸν νὰ τοὺς ὠθήσῃ νὰ ζητήσῃ τι καταφύγιον κατὰ τῆς πλήξεως καὶ μονοτονίας τῶν ἡμερικῶν νυκτῶν. Εἰς τὴν ἀγαρὰν ἀφθονοῦσιν ἤδη αἱ ῥαβδῖνες καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν ἰσχυρὰν κυκλοφοροῦσιν οὐδὲν οὐκ τὰ ποικίλα ἡμερολόγια τοῦ 1888 καὶ ἐνταυτῷ ἀγγελίαι διὰ τὰ ἡμερολόγια τοῦ 1889. Οἱ νομάδες θίασοι ἀποδημοῦσι καὶ ἐρχεται ὁ μέγας θίασος τῆς Βουλῆς. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐνεθυμῆθη, ὅτι ἐν Ἀθήναις καὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶνε γλυκὺ τοῦ φθινοπώρου τὸ θάλα τῆς Μεσογείου ἢ αὐρα εἶνε ἡπιωτέρα ἀπὸ τὰς θυέλλαις τῆς Βαλτικῆς· διὰ τοῦτο παραιτοῦσα τὰ δανεικὰ δαιτήματα, σπεύδει εἰς τὰ ἰδικά της, πωθήσασα τὴν ἀγαπητὴν τῆς γῆν, ἥ τις περιλαμβάνει τῆς εὐφύρους παιδιᾶς, κοιλάδας καὶ ματωμένα, τὴν γῆν ὅπου πάντοτε εὐρίσκει δωρεὰν . . . τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνάπαυσιν. Σημεῖα ταῦτα πάντα ὀλοφάνερα τοῦ φθινοπώρου. Καὶ ἂν ὑπάρχη τις δύσπιστος μεθ' ὅλα ταῦτα, ἄς ἐξέλθῃ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ὅταν συναντήσῃ τὴν κυρίαν Ροζοῦν περιπολοῦσαν εἰς τὰ πεζοδρομια τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ τὸν κ. Κασσιμάτην φέροντα ὑπὸ μάλης τὸ εἰρηνικὸν ἀλεξιβρόχιόν του, θὰ πεισθῇ, ὅτι τὸ θέρος παρήλθεν.

*

Ἄλλοτε, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὑπῆρχον ἀκόμη ρομαντικοὶ ἐν Ἑλλάδι, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὑπῆρχον περισσότεροι ἄνθρωποι εἰς τὰς πλατείας φέροντες σάλι καὶ ὀλιγώτεροι παιδαγωγοὶ ἐξ Ἑλβετίας, ὅτε οἱ κμύητοι ἐμάνθανον τὰ περὶ τῆς ἔξω καλλιτεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς κινήσεως ἐκ τῶν ἐλεημόνων μεταφράσεων τοῦ κ. Δήμιτσα, ἦτο ἀδύνατον οἱ χρονογράφοι τοῦ τότε καιροῦ νὰ μὴ ἀναφέρωσιν εἰς τὸ περὶ φθινοπώρου ἐτήσιον ἄρθρον τὸ ποίημα τοῦ Millevoie «Ἡ πτώσις τῶν φύλλων», τὸ ποίημα τὸ ὁποῖον ἠτύχησε νὰ ὑποστῇ ἐν τῇ χώρᾳ μας τὰς πλείονας ἐγχειρήσεις . . . pardon! τὰς πλείονας μεταφράσεις ἤθελα νὰ εἶπω! Ἄλλὰ σήμερον αὐτὰ δὲν εἶνε

πλέον τοῦ συρμού· ἔπειτα πῶς δύναμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἡμεῖς σήμερον τὸν πρῶτον στίχον

De la dépouille des nos bois,

ἀφοῦ δάση δὲν ὑπάρχουσι πλέον; Καὶ μὲ ποίαν τόλμην θὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι

le bocage était sans mystère;

Ἐπάρχει πλέον bocage; Νὰ εἴπῃς τοῦλάχιστον Boccace, ὑπομονή! Ἄλλὰ καὶ αὐτὸ δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἀπέπτη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἀφοῦ μᾶς παρέσχε μια ψύχα διασκέδασιν. Δυστυχῶς δὲ τὸ ὄψιον ἰταλικὸν μελόδραμα τὸ ἀναφυὲν παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ὀμοιοῦσας δὲν ἱκανοποιεῖ τὰς ἀριστοκρατικὰς ὁρέξεις τῶν θαμιστῶν τῶν Ὀλυμπίων, καὶ ἡ Λουκία δὲν ἔχει κανέν ἐνδιαφέρον . . . ἐκτὸς τῆς καταστάσεως τῆς πρωταγωνιστρίας.

Ἄλλως τε ἂν κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐπέρχεται εἰς τὰς ἄλλας χώρας ἡ πτώσις τῶν φύλλων, ἡ ἰδική μας χώρα ὡς πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν. Παρ' ἡμῖν ἴσα ἴσα ὅλα τὰ φύλλα ἀναμένουν τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους, ὅτε συρρέουσιν οἱ φραιτηκαὶ καὶ ἐπιστρέφουσιν οἱ ἀποδημοῦντες καὶ ζωογονεῖται ἡ πολιτικὴ, ὄχι διὰ νὰ πέσωσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑψωθῶσι χάρις εἰς τὴν ζωηροτέραν πώλησιν καὶ κυκλοφορίαν, ἡ δὲ βλάστησις τῶν νέων ἐφημερίδων καὶ πᾶσα σπουδαία μεταρρυθμισὶς αὐτῶν κατὰ τὸν εὐλογημένον αὐτὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἐπιτελεῖται.

*

Διὰ τοῦτο παραιτοῦντες τὰ ποιητικὰ κρυκεύματα, προσαγορεύομεν τὸ φθινόπωρον ὑπὸ τὴν πεζὴν καὶ ταπεινὴν αὐτοῦ ἐποψίν.

Καλῶς ἦλθε τὸ φθινόπωρον μὲ τὴν ἀναθάλουσαν πολιτικὴν του, μὲ τὰς συζητήσεις του, μὲ τοὺς λόγους τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὰ τριπλᾶ καὶ τετραπλᾶ φύλλα τῆς Ὁρας, μὲ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τὰς ἐπερωτήσεις τοῦ κ. Σάκη.

Καλῶς ἦλθε τὸ φθινόπωρον μὲ τὴν λύσιν τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος. Οἱ μῆνες αὐτοῦ θ' ἀποδείξωσιν ἂν τὸ ἰσοζύγιον θὰ ἐπιτευχθῇ ἢ ὄχι· ἄς μὴ λησμονῇ ὅμως ἡ κυβέρνησις, ὅτι ἂν ὁ Σεπτέμβριος ἔχει ἐμβλημα τὸν ζυγόν, τούτέστι τὴν ἰσοβαρῆ πλάστιγγα τοῦ ἰσοζυγίου, ὁ ἀμέσως ἐπερχόμενος μῆν Ὀκτώβριος ἔχει ἐμβλημα τὸν σκορπιόν, ὅστις κατὰ τὰ κοινῶς πιστευόμενα ἔχει τὸ δηλητήριο εἰς τὴν οὐράν.

Καλῶς νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ σύνοδος αὐτῆ τῆς Βουλῆς, ἥτις λέγεται τακτικὴ καὶ ἥτις ἐνδέχεται νὰ καταντήσῃ πολὺ ἄτακτος.

Καλῶς ἦλθε μὲ τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ κ. Συγγρός, εἰς ἐνεύχόμεθα ἀπὸ καθρίας πᾶν ἐφετὸν καὶ καταθύμιον· ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἐφθασεν ἐγκαίρως διότι ἡ ἐπὶ πλέον ἀποδημία του ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ.

Καλῶς νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ τόσον βραδύνασα ὀριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἀθηναίων, διὰ νὰ εὕρῃ ἐπὶ τέλους καὶ ὁ δῆμος τῆς πρωτευούσης τὴν κεφαλὴν του, τὴν ὁποίαν πρὸ καιροῦ ἔχει χάσει.

Καλῶς ἐρχεται μὲ τὸ φθινόπωρον καὶ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ πολυτίμου ἐθνικοῦ ἰδρύματος τοῦ Δραμοκαυτείου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀργία ἀποβαίνει ἡμέρα τῆ ἡμέρα μᾶλλον ἐπαισθητῆ. Καὶ τέλος πάντων καλῶς νὰ ἔλθωσιν ὁ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενος κύριος Τρελλὰ ἐκ Παρισίων καὶ ἡ ἐκ Ρουμανίας προσδοκωμένη κυρία Ἐστρέλλα, ζεῦγος

τὸ ὅποιον δικαιοῦται νὰ τύχη ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς καὶ περιφανοῦς πολιτογραφῆσεως ἐν τῇ κλασικῇ τῶν Ἀθηνῶν πόλει.

Τσοπανάιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Γενική, ἡμέρεια καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦσι νὰ βράζουσι μὲ τὸ ζῆλον τοῦσδε κατὰ τὴν ζηλωτὴν φράσιν τῶν τηλεγραφικῶν Πρακτορείων, ἡ Ρωσσία δὲν ἀπεφάσισεν ἀκόμη νὰ καταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν, ἡ Ἀγγλία ἐννοεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν καταληφθεῖσαν Αἴγυπτον, ἡ Ἑλλὰς δὲν καταλαμβάνει τίποτε, ὡς ὁ κ. Κιζλίζης, ὁ ὁποῖος οὐδὲ μίαν νέαν θέσιν κατέλαβε τὴν ἑβδομάδα ταύτην.

Ἄλλ' ἐκ τούτων ὅλων δὲν ἐπιτεταί, ὅτι αἱ ἐπτὰ παρελθούσαι ἡμέραι αἱ ἰσχυραὶ ὑπὸ ἐποξίν μεγάλων γεγονότων, ὡς αἱ ἐπτὰ ἀγελάδες τοῦ Φαραώ, δὲν παρέσχον ἐρῶδην εἰς τοὺς σοβαροὺς δημοσιογράφους μας καὶ εἰς τινὰς ἄλλας τάξεις τῆς κοινωνίας μας. Τούναντίον ἔδωκαν τοιαύτην, πολλὴν μάλιστα, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, αἰτινες καθ' ἐκάστην αὐξάνονται καὶ πληθύνονται μὲ τὰ καπνοκοπήτρια καὶ τὰ ἄλλα Κυβερνητικὰ μέτρα, οὐχὶ πλέον ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ὡς αἱ ἔμμετροι ἐφημερίδες, αἰτινες ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, χάριν τῆς ἀληθείας καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὠνομάζοντο ἔμμετροι.

Δὲν παρήλθεν εἰσέτι ἐξ ὀλοκλήρου ὁ ἀφόρητος καύσων, δὲν ἐπρόφθασε νὰ φύγῃ ὁ γαλλικὸς θίασος τῶν Ὀλυμπίων, δὲν διέκοψεν εἰσέτι τὰς παραστάσεις τοῦ ὁπαρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας ἰταλικῆς, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις συνῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἵνα σκεφθῇ περὶ προχείρων τινῶν μέτρων καθαριότητος, δὲν ἤρξατο ἀκόμη ἐργαζομένη, ὅτε ἐδημοσιεύθη, ὅτι ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ Νομοθετικὸν Σώμα ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ὀκτωβρίου. Εὐτυχῶς τότε θὰ ἔχωμεν ἀρκετὸν ψυχὸς καὶ μετὰ ψυχραιμίας θ' ἀκούωμεν τὰς φλογεράς περὶ φιλοπατρίας ἀγορεύσεις τοῦ κ. Λεβίδου καὶ τὰ περὶ ἠθικῆς δόγματα τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Ἄλλὰ δὲν εἶνε μόνη ἐφέτος αὕτη ἡ εὐτυχία ὅπως ἄλλοτε. Κατ' ἀγαθὴν τύχην ἀρχεται ἀπὸ πρώτης πιθανὸν Ὀκτωβρίου καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Δρομοκαίτειου ἰδρύματος. Ὡστε, φρόνησις καὶ πάλιν φρόνησις, κύριοι βουλευταί, θὰ σὰς ἔλεγεν ὁ Μολιέρος, ἐὰν ἔζη.

Καὶ ἐν πολὺ εὐχάριστον σημεῖον διὰ τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς πολιτείας, ἵνα μεταχειρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς φράσιν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθησαν ὅλοι οἱ ἀρθρογράφοι ὅλων τῶν ἐφημερίδων εἰς ὅλα τὰ ἐμβριθῆ περὶ πολιτείας ἀρθρα των.

Ἠγέρθη ζήτημα περὶ χρησιμοποίησεως δύο μεγάλων ἀγκυρῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν μεγάλην ἡμῶν ἐπανάστασιν δύο αὐστριακὰ πλοῖα διωκόμενα ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀγκυτέλειψαν εἰς τὴν νῆσον Τήνον. Πιστεύομεν

ὅτι ἡ θαυματουργὸς τῆς νήσου ταύτης προστατίς θέλει φωτίσῃ καταλλήλως τοὺς ἀνομοδίους νὰ ἀποβλέψωσιν εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα λάφυρα, ὡς εἰς ἀγκύρας σωτηρίας κατὰ πολὺ ἀσφαλεστέρας τῆς ὁμωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας.

Αὐτὸ τὸ ἐπεμμένομεν. Ἦτο ἀδύνατον ν' ἀναγνωρισθῇ ὁ νέος ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Βερδινάνδος, ἐὰν ἐπισήμως δὲν τὸν ἀνεγνώριζε καὶ ἡ Ἑλλὰς. Ὁ ἐν Σόφιᾳ Πράκτωρ ἡμῶν κ. Κλέων Ραγκαβῆς ἠγγέλθη, ὅτι τὸν ἐπεσκέφθη ἐπισήμως, κατὰ τινὰς ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ κατ' ἄλλους συνεπεῖα διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν.

Ὅπως δὴποτε ὁ πρίγκηψ τοῦ Κοβούργου δύναται ἤδη νὰ ἐπαναπαυθῇ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ ὁ κ. Κλαίων Ραγκαβῆς, ἐὰν προέβῃ εἰς τὸ διάβημα τοῦτο ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας θὰ κλαύσῃ πικρῶς.

Τὸ ταξείδιον τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς Τρίπολιν φαίνεται εἶνε ἀποφασισμένον. Ὁ κ. Δηλιγιάννης φρουάττων καὶ μὴ γινώσκων πλέον πῶς νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, πρᾶσέφυγεν εἰς τὸν κ. Κουρτοπάσιν ὑπενθυμίζων τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Τριπόλεως καὶ ἰσχυρίζόμενος, ὅτι ἐπὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἐνεκα τῶν λαθουσῶν χώραν παντοίων ἐγκληματικῶν πράξεων αὐτόθι ὁ ὄμφαλος τῆς Πελοποννήσου εἶνε ἡ ἀληθὴς Τρίπολις τῆς Βαρβαρίας.

Ὁ κ. Συγγρὸς μεταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπεσκέφθη τὸν Σουλτάνον.

Ὁ κ. Συγγρὸς ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τρικούπην.

Σύμπτωσις!

Ἦρξιαν νὰ τοποθετῶνται αἱ πινακίδες δι' ὧν ἀριθμοῦνται αἱ οἰκίαι τῆς φίλης πρωτεύουσος. Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν παύουσι αἱ ὄκληραι ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς παντοπώλας καὶ λαχανοπώλας καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι αἱ περιπλανήσεις τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁ Στάνλεϋ ἠθέλην ἀποστείλει εἰς τὸν διάβολον ἢ εἰς τὸν Φρα-διάβολον, ὕπερ καὶ τὸ αὐτό.

Ἄλλ' ὁποία σύμπτωσις! Εἰς τὴν οἰκίαν γνωστοῦ πολιτευτοῦ συνέπεσε νὰ τεθῇ, τί νομίζετε; ὁ ἀριθμὸς 100.

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Αἰῶνος, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς μέγιστον διέτρεξε κίνδυνον κατ' αὐτάς, γενομένης σκέψεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ξυρίζωσι τοὺς μύστακας οἱ Ἕλληνες στρατιῶται. Ἡ μεταρρυθμίσις, πάντοτε κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Αἰῶνος, ἀπὸ τρίχα ἔλειψε νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἄλλ' ὁ πρωθυπουργὸς μετεμελήθη, φαίνεται, καὶ ὠπισθοχώρησεν ἀπέναντι τῆς ἰδέας μὴ ἀποκληθῆ ἡμερογράφος.

Ἀφικνεῖται ὅσον οὐπω ἐνταῦθα ὁ νέος πρέσβυς τῆς Γερμανίας. Ὡς ἐκ τῆς παρουσίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ βεβαιοῦται, ὅτι αὐτὸς ἔσται Le maître de la situation.

